

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby państwo członkowskie przyjmowało w odniesieniu do wód podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji środki, które są dla niego niezbędne do wypełnienia jego obowiązków na podstawie art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i które zakazują całkowicie na obszarach Natura 2000 gospodarczego rybołówstwa morskiego z użyciem narzędzi ciągnionych i sieci stawnych, gdyż takie środki mają wpływ na statki rybackie pływające pod banderą innych państw członkowskich.
- 2) Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia nr 1380/2013 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przyjęciu przez państwo członkowskie środków takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, dotyczących wód podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, które są niezbędne do tego, by umożliwić mu wypełnienie jego obowiązków wynikających z dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zarządzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Lubrizol France SAS / Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

(Sprawa C-39/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ towarów – Artykuły 28 i 30 TFUE – Opłaty o skutku równoważnym – Artykuł 110 TFUE – Podatki wewnętrzne – Solidarnościowe składki społeczne od spółek – Opłata – Podstawa wymiaru – Całkowity roczny obrót spółek – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 17 – Przemieszczenie towaru do innego państwa członkowskiego – Wartość przemieszczonego towaru – Wliczenie do całkowitego rocznego obrotu)

(2018/C 276/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lubrizol France SAS

Strona pozwana: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

Sentencja

Artykuły 28 i 30 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania państwa członkowskiego, które przewiduje, że podstawę wymiaru składek pobieranych od rocznego obrotu spółki, pod warunkiem że osiąga on lub przekracza określoną kwotę, oblicza się z uwzględnieniem wartości reprezentatywnej dla towarów przemieszczonych przez podatnika lub na jego rachunek, do celów działalności jego przedsiębiorstwa, z tego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przy czym wartość tę uwzględnia się z chwilą tego przemieszczenia, podczas gdy w sytuacji kiedy towary te są przemieszczane przez podatnika lub na jego rachunek, do celów działalności jego przedsiębiorstwa, w obrębie danego państwa członkowskiego, ich wartość uwzględnia się w tej podstawie wymiaru dopiero przy ich późniejszej sprzedaży, o ile:

- po pierwsze, wartość tych towarów nie jest ponownie zaliczana do tej podstawy wymiaru przy ich późniejszej sprzedaży w tym samym państwie członkowskim,
- po drugie, ich wartość jest odliczana od tej podstawy, jeśli towary te nie są przeznaczone do sprzedaży w innym państwie członkowskim lub nie zostały sprzedane i zostały przekierowane z powrotem do państwa członkowskiego pochodzenia, oraz
- po trzecie, korzyści wynikające z przeznaczenia tych składek nie pokrywają w pełni obciążenia produktu krajowego wprowadzanego do obrotu na rynku krajowym podczas wprowadzania do obrotu, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino / Administración del Estado

(Sprawa C-169/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 34 i 35 TFUE – Swobodny przepływ towarów – Ograniczenia ilościowe – Środki o skutku równoważnym – Ochrona świń – Produkty wytwarzane lub sprzedawane w Hiszpanii – Normy jakości dla mięsa, szynki, łopatki i schabu ze świń rasy iberyjskiej – Warunki dotyczące używania nazwy „de cebo” – Poprawa jakości produktów – Dyrektywa 2008/120/WE – Zakres stosowania)

(2018/C 276/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

Strona pozwana: Administración del Estado